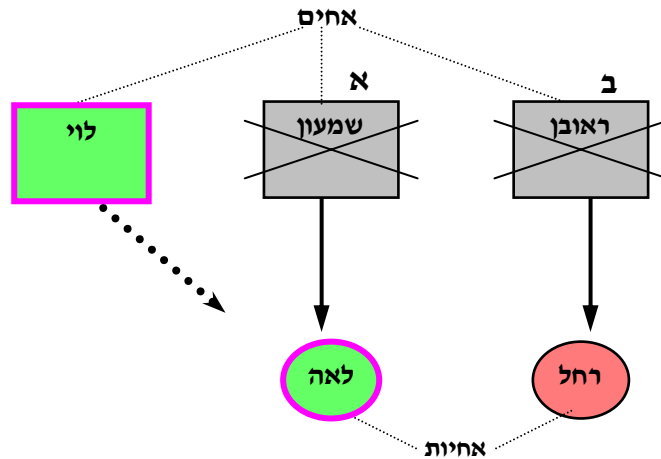

{דף כ"ט - ע"א}

מתני': שלשה אחים, שנים מהן נשואין שתי אחיות, ואחד מופנה וכו'.

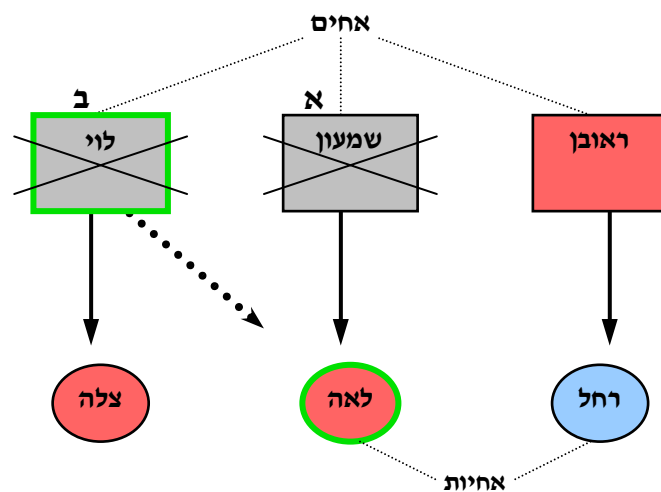

1. ראובן שמעון ולוי, שלשה אחים.
2. לאה ורחל, אחיות.
3. ויקח ראובן את רחל לאשה.
4. ושמעון לקח את לאה אחותה לאשה.
5. ולוי מופנה, בלא אשה.
6. ומת שמעון בלי בנים (א).
7. ונופלת לאה לפני אחיו ליבום.
8. ועשה לוי מאמר בלאה (שקידש אותה בכסף או בשטר).
9. ואחר כן מת גם ראובן בלי בנים (ב).
10. ונופלת רחל לפני לוי ליבום.

בית שמאי אומרים אשתו עמו, כלומר, כיון שעשה לוי מאמר בלאה, הרי היא כאשתו ומותר לו לקיימה, והלה, רחל אחותה תצא בלא כלום, משום שהיא אחות אשה (של לאה), ובית הלל אומרים מוציא את אשתו (לאה) בגט, דסבירא להו דאין המאמר קונה קנין גמור לעשותה כאשתו, ולכן נותן לה גט להפקיע את המאמר, וכן בחליצה לסלק ממנה את דיקת הייבום.

{ל' - ע"א} משנה א'

שלשה אחים שנים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית וכו'.

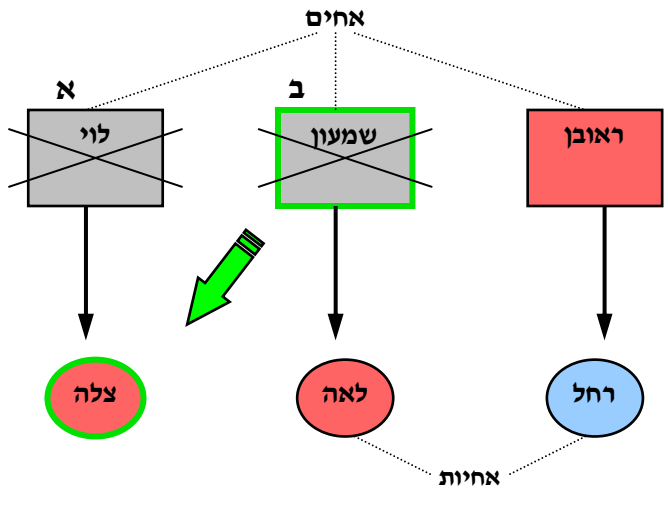
1. ראובן שמעון ולוי, שלשה אחים.
2. רחל ולאה, אחיות.
3. ויקח ראובן את רחל, ושמעון לקח את לאה אחותה.
4. ולוי לקח את צלה לאשה.

אומרת המשנה, אם מת אחד מבעלי האחיות, שמת שמעון בלי בנים (א), וכנס נשוי נכרית (לוי) את אשתו של שמעון, (שייבם לוי את לאה), ומת, שגם לוי מת בלי בנים (ב), ונפלו שתי נשוי (צלה ולאה) לפני ראובן ליבום, הראשונה לאה יוצאה בלי כלום משום שהיא אחות אשה (של רחל), וכן השניה (צלה) נפטרת משום שהיא צרתה של לאה.

אבל אם עשה בה לוי מאמר בלבד (שקידש את לאה יבמתו בכסף או בשטר), ומת (לוי), צלה הנכרית חולצת, כי אין המאמר קונה ביבמה קניין גמור, ואינה נחשבת כצרת לאה ממש, וכמו כן לא מתיבמת, לפי שהמאמר עשה אותה צרתה במקצת.

{ל' - ע"א}
משנה ב'

שלשה אחים שנים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית וכו'.

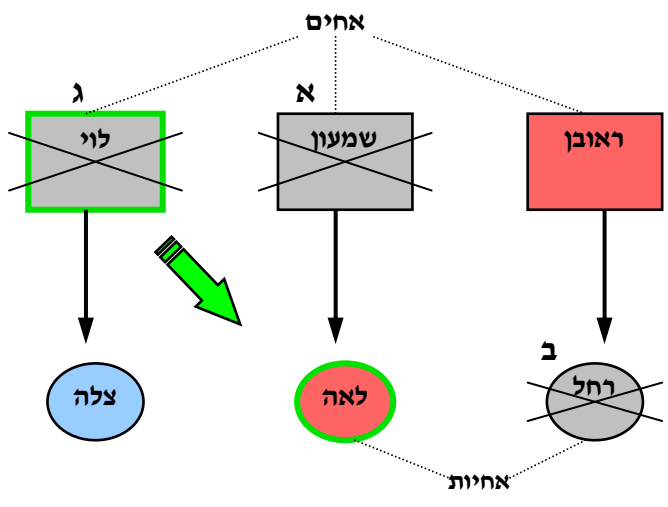

1. ראובן שמעון ולוי, אחים.
 2. רחל ולאה אחיות.
 3. ויקח ראובן את רחל, ושמעון לקח את לאה אחותה.
 4. ולוי לקח את צלה לאשה.
 5. ומת לוי בלי בנים (א).
 6. ואשתו צלה נופלת לפני ראובן ושמעון ליבום.
 7. ויבם שמעון את צלה יבמתו.
 8. ומת גם שמעון בלי בנים (ב).
 9. ושתי נשיו (לאה וצלה) נופלות לפני ראובן ליבום.
- אומרת המשנה, הראשונה לאה [ויש גורסים "השניה", לפי שהיא שנייה לנפילה לייבום] יוצאה בלי כלום משום שהיא אחות אשה (של רחל), וכן השניה (צלה) נפטרת משום שהיא צרתה של לאה.

ואם עשה בה שמעון מאמר בלבד, ומת, צלה הנכרית חולצת, כי אין המאמר קונה ביבמה קניין גמור, ואינה נחשבת כצרת לאה ממש, וכמו כן לא מתיבמת, לפי שהמאמר עשה אותה צרתה במקצת.

{ל' - ע"א}
משנה ג'

שלשה אחים שנים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכרית וכו'.

1. ראובן שמעון ולוי, אחים.
 2. רחל ולאה אחיות.
 3. ויקח ראובן את רחל, ושמעון לקח את לאה אחותה.
 4. ולוי לקח את צלה לאשה.
 5. ומת שמעון בלי בנים (א).
 6. ואשתו לאה נופלת לפני אחיו ליבום.
 7. ויבם לוי את לאה יבמתו.
 8. ומתה רחל אשתו של ראובן (ב).
 9. ואחר כן מת גם לוי בלי בנים (ג).
- ואומרת המשנה, הרי זו (לאה) אסורה עליו (לראובן) עולמית, הואיל שבשעה שמת שמעון היתה רחל קיימת (והיתה לאה אחות אשתו) ונאסרה עליו שעה אחת, לכן אסורה היא לעולם.

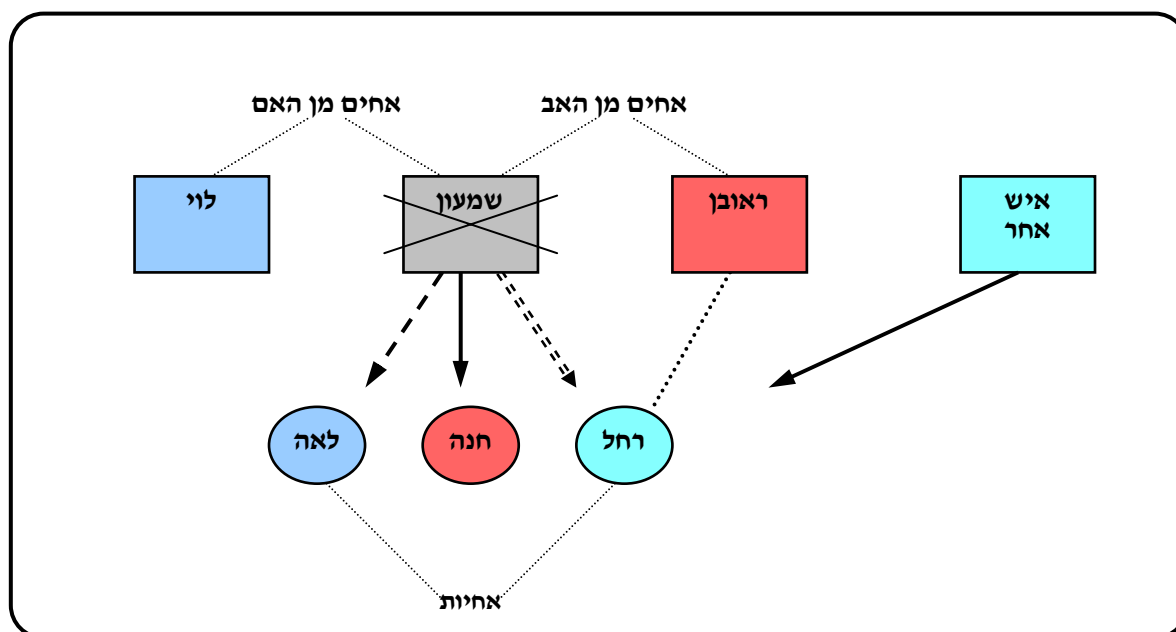
{ל' - ע"א}
משנה ד'

שלשה אחים שנים מהן נשואים שתי אחיות,
ואחד נשוי נכרית וכו'.

1. ראובן שמעון ולוי, אחים.
2. רחל ולאה אחיות.
3. ויקח ראובן את רחל, ושמעון לקח את לאה אחותה.
4. ולוי לקח את צלה לאשה.
5. ויגרש שמעון את לאה אשתו.
6. ומת לוי בלי בנים (א).
7. ויבם שמעון את צלה יבמתו.
8. ואחר כן מת גם שמעון בלי בנים (ב).
9. ואשתו צלה נופלת לפני ראובן ליבום.

ואומרת המשנה, זו היא שאמרו: וכולן (כל העריות שנימנו במשנה לעיל) שמתו או נתגרשו, צרותיהן מותרות, ומותרת צלה לראובן.

האי חומרא דאתי לידי קולא וכו'.

1. ראובן ושמעון, אחים מן האב.
2. ורחל היא בת (או כלת) ראובן.
4. ויקדש שמעון את רחל מספק.
5. ולשמעון עוד אשה, חנה.
6. ומת שמעון בלי בנים.
7. אסורה חנה להתייבם לראובן, כי שמא קידושי רחל קידושין, והוה לה חנה צרת (רחל) בת ראובן.

ומקשינן: האי חומרא (שאסורה חנה לראובן) חומרא דאתי לידי קולא הוא, כי זימנין דאזיל הוא (שילך שמעון) ומקדש לה ללאה אחותה (של רחל) קידושי ודאי, ומן הדין קידושי לאה קידושין (שהרי מספק לא תפסו קידושי רחל, שהרי יש לנו להעמידה על חזקתה שאינה מקודשת) וכיון דאסרינן לחנה להתייבם לראובן, אמרי אינשי משום דקידושי רחל היו קידושין, וקידושי לאה לאו קידושין (שאין קידושין תופסין באחות אשה) ושמא ישאנה אחיו (לוי) מאמו כנכרית בעלמא ופגע בערוה (רש"י, סוף ד"ה ודבתיא). #

ואי נמי, זימנין דאתא אחר (שיבוא איש אחר) ומקדש לה לדידה לרחל קידושי ודאי, ומן הדין היא מקודשת לאחר, וכיון דאם מת שמעון אסר לה מר (רבה) לצרה דהיינו חנה לייבומי להתייבם לראובן, אמרי אינשי משום דקידושי דקמא (של שמעון) היו קידושין, ודבתיא של האחר לאו קידושין כי אשת איש קידש, ואינה צריכה הימנו גט, (רש"י ד"ה אי נמי וכו').

[והכא כשחיישין שמא יקדש שמעון את אחותה, אי אפשר לומר שרחל היא בת ראובן, כיון דאם היתה רחל אסורה לראובן משום בתו, א"כ הוה לי' לאה גם כן בתו או עכ"פ בת אשתו, ואף אם קידושי רחל לאו קידושין, אסורה חנה להתייבם משום שהיא צרת לאה, והרואים שאין חנה מתייבמת יאמרו משום שקידושי רחל היו קידושין, וקידושי דלאה לאו קידושין, ושמא ישאנה אחיו מאמו. נ.צ.]